ἀνωτέρω τῆς μητρὸς τῆς ἀπαχθείσης, εἰς ἧς τὴν ἐπιμέλειαν διετέλει αὕτη, ἐν ἡλικίᾳ δὲ κατωτέρᾳ τοῦ 21ου ἔτους, χωρεῖ περίστασις ἑκουσίας ἀπαγωγῆς ἀξιοποίνου, ἐπὶ σκοπῷ ἀσελγείας, ἥτις καὶ ἐτελέσθη, ταύτης πανταχόθεν βεβαιουμένης, ὁμολογουμένης δὲ παρὰ τῶν κατηγορουμένων αὐτῶν.

Ἐπειδὴ τῆς πράξεως ταύτης ἐκ τῶν νῦν κατηγορουμένων, καθ' ὧν μόνον χωρεῖ ποινικὴ καταδίωξις, διότι περὶ τούτων μόνον ἐγένετο ἔγκλησις ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς ἀπαχθείσης, οὐχὶ δὲ καὶ κατ' αὐτῆς, μόνον δὲ κατ' ἔγκλησιν ἡ προκειμένη πρᾶξις τιμωρεῖται (ἄρθρ. 333 Ποιν. Νόμου), αὐτουργὸς μὲν ἦν ὁ Κωνς. Σκουζές, διότι παρ' αὐτοῦ ἡ ἀσέλγεια, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπαγωγῆς παρεσκευάσθη, οἱ δὲ λοιποὶ δύο συνεργοί, ὡς ὑποστηρίξαντες τὸν αὐτουργὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τῆς παρουσίας των, ἐν γνώσει τοῦ μελετωμένου σκοποῦ.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη πρᾶξις ἀποτελεῖ πλημμέλημα

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν ἀνακοπὴν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, καὶ μεταρρυθμίζον τὸ ὑπ' ἀριθ. 559 βούλευμα ε. ε. τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν — Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοὺς ἀκολούθους τρεῖς·

1) Κωνσταντῖνον Σκουζὲν ἐτῶν 26 δικηγόρον.

2) Κίμωνα Δεμερτζῆν ἐτῶν 27 φοιτητήν· καὶ

3) Καλλιόπην Κωνσταντίνου ἐτῶν 17, ἄνευ ἐπαγγέλματος, ἅπαντας δὲ γεννηθέντας καὶ κατοικοῦντας ἐν Ἀθήναις καὶ χριστιανούς, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τῆς ἀκολούθου πράξεως. Τουτέστιν, ὁ μὲν πρῶτος, ὅτι ἐνταῦθα κατὰ τὴν 26ην Νοεμβρίου 1878 ἀπήγαγεν ἑκουσίως τὴν Ἑλένην Δεσποτάκη, μὴ συμπληρώσασαν ἔτι τὸ 21ον ἔτος, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς μητρὸς αὐτῆς Εὐγενείας Δεσποτάκη, εἰς ἣν ὑπέκειτο, παρὰ τὴν θέλησιν ταύτης, ἐπὶ σκοπῷ ἀσελγείας μετὰ τῆς ἀπαχθείσης ἥτις καὶ ἐξετελέσθη αὐθημερὸν ἐν Πεντέλῃ ἔνθα μετήχθη ἡ ἀπαχθεῖσα· οἱ δὲ λοιποὶ δύο, ὅτι συνήργησαν εἰς τὴν προκειμένην πρᾶξιν, ὑποστηρίξαντες τὸν αὐτουργὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, διὰ τῆς παρουσίας των ἐν γνώσει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει πέντε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.
(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν πρωτοτύπῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἤτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
Παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τὰ ἑξῆς
ΒΙΒΛΙΑ
τοῦ
Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ.

Περὶ ἐλεγειακῆς ποιήσεως ὑπὸ Μαυροφρύδου.
Σχόλια εἰς τὸ περὶ Γαλατικοῦ πολέμου σύγγραμμα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.
Ἐγχειρίδιον τῆς Θρησκείας καὶ Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων.
Ἀναγνώσματα ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐκ Πολυβίου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.
Ἀναγνώσματα ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.
Συντακτικὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένον πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἔκδοσις δευτέρα.
Συντακτικὸν μικρὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ παρθεναγωγείων κατὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν.
Συντακτικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου.
Συντακτικὸν τῆς νέας Ἑλλην. γλώσσης.
Λυσίου λόγοι κατ' ἐκλογὴν μετὰ σχολίων.
Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τοὺς ἀττ. συγγραφεῖς ἔκδοσις δευτέρα.
Μέθοδος Ὀλλενδόρφου ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.
Ὁ Δεσμοφύλαξ τῆς Χαλκίδος διήγημα ἠθικώτατον.
Γραμματικὴ τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τοὺς γλωσσολόγους Γ. Κούρτιον καὶ Κὸχ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.
Γραμματικὴ μεγάλη τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.
Γραμματικὴ μικρὰ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἐποπτικήν, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδοθήσεται **πραγματογνωσία** μετὰ εἰκόνων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.
96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ
— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματίκα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΒΙΕΝΝΑΙΑ
ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀριστ. Δ. Παππᾶ.
Ὁδὸς Καπνικαρέας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. L. Olivier ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνει τὰ γαλλικὰ αὐτοῦ μαθήματα κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰς τιμὰς μετρίας. Τὰ μαθήματα ταῦτα εἶναι προωρισμένα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς αὐτὸν τὸν κ. Olivier κατοικοῦντα ἐν ἀρ. 20 τῆς ὁδοῦ Γερανίου κατὰ τὴν Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν μεταξὺ τῆς 12ης καὶ 2ας Μ. Μ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ
ΑΕΔΦΩΝ ΠΑΤΗΧΛ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ
ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Τὸ ἀνωτέρω γνωστὸν ἐργοστάσιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι τελειοποιηθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων ὅπως τὰ ἐν Παρισίοις τελειότερα ἐργοστάσια, ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίαν εἰς τιμὰς κατὰ 20]ου ἔλαττον ἀπὸ πρότερον ἄτοι.

Αον Παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους κάτοπρα.
Βον Ἔπιπλα ἐπίχρυσα πολυτελῆ παντὸς εἴδους.
Γον Κορνίζας παραθύρων ἐπίσης.
Δον Κοσμήματα δι' ὀροφὰς καὶ τοίχους οἰκιῶν, διαφόρου ῥυθμοῦ.
Εον Κρύσταλλα εἰς οἷον δήποτε μέγεθος λευκὰ καὶ ἀργυρωμένα.
ΣΤον Πλαίσια εἰκόνων ἐλαιογραφιῶν καὶ ἄλλων διαφόρων σχημάτων.

Τιμολόγιον ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ζητήσαντα.

ΦΑΡΜΚΕΜΠΟΡΕΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ
3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν χρῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀναζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημῖδες** καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί**, σταθμά, **κοχλιάρια** καὶ σπάθαι ὀστέϊνα.

ΛΟΥΤΡΑ
ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἑξῆς:

ἀπὸ 1—5	λουτρῶν	Δρ. 1:25	ἕκαστον
ἀπὸ 5—15	»	» 1:15	»
ἀπὸ 15—30	»	» 1:—	»

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

Ὁ ἰατρὸς **Σ. Ροσόλυμος** δέχεται ἐπισκέψεις ἀσθενῶν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—10 ὥρας π. μ. Μετὰ τὰς κλασσικὰς σπουδὰς τῆς ἰατρικῆς ἀσχοληθεὶς εἰδικώτερον ἐπὶ τετραετίαν (ἐν Παρισίοις) περὶ τὰ ἀφροδίσια πάθη, δέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων.

Ἐξέτασις γυναικῶν πασχουσῶν ἐκ νοσημάτων τῶν γεννητικῶν ὀργάνων γίνεται καθ' ἑκάστην **δωρεὰν** ἀπὸ τῆς 2-4 ὥρας.

Παρὰ τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 16 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Λίβερτ, ἄνωθι τοῦ γερμανικοῦ ἀρτοπωλείου καὶ ἀντικρὺ τῶν ἁγίων Θεοδώρων.

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE
Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου.

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

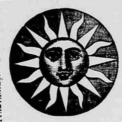

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος
1710

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σίᾳ ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.
Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 71.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκ καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ 16,600 ΦΡ.
Βραβεῖον χρυσοῦν κτλ.

QUINA LAROCHE
ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ ΚΙΝΑ-ΛΑΡΟΣ.

Διαλελυμένον ἅλας σιδήρου καὶ συνηνωμένον μετὰ τῆς Κίνας-Λαρὸς εἶναι τὸ ἐνεργητικώτερον τῶν ἀναρρωτικῶν τονικῶν.

Προσθέτει εἰς τὸ αἷμα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, ἅτινα εἶναι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Βοηθεῖ τὰς βραδείας ἀναπτύξεις· θεραπεύει τὴν ἀναιμίαν, τὰς ἀσθενείας τοῦ μαρασμοῦ, τὸν λυμφατισμόν, τὴν χοιράδωσιν, τὰς συνεπείας τοκετῶν, ὑποβοηθεῖ τὴν πέψιν καὶ συντελεῖ εἰς τὰς ἀναρρώσεις.

Ἐν Παρισίοις, 22, ὁδὸς Drouot καὶ ἐν τοῖς φαρμακοποιοῖς. Ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ κεντρικώτερα καὶ κυριώτερα φαρμακεῖα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1078
ΑΘΗΝΗΣΙ, — 6 Νοεμβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 Νοεμβρίου.—Ἐγκύκλιος τοῦ λόρδου Γράμβιλλ πρὸς τὸν κ. Malet ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Νοεμβρίου λέγει, ὅτι ἡ φιλικὴ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου συνεννόησις εἶναι ἡ ἀρίστη κατὰ πάσης ξενικῆς ἐπεμβάσεως ἐγγύησις.

Ἐν Duddah ἐξερράγη χολέρα ἡ θνησιμότης ἐν Μέκκᾳ ὁσημέραι αὐξάνεται.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ δὲν θέλει παραιτηθῇ πληρεστάτης ὁμοφωνίας ἐπικρατούσης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος.

REUTER

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Νοεμβρίου.—Λέγεται ὅτι πρόκειται νὰ διορισθῶσιν οἱ ἑξῆς πρέσβεις. Ὁ κ. Chalem ἐν Βερολίνῳ ὁ κ. Λέων Ρενὼ ἐν Πετρουπόλει καὶ ὁ κ. Δυσατὲλ ἐν Λονδίνῳ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.—Τηλεγράφημα τοῦ λόρδου Γράμβιλλ τῆς 4 Νοεμβρίου λέγει, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ μὲν νὰ ἀπολαύσῃ ἡ Αἴγυπτος τῆς διοικητικῆς ἀνεξαρτησίας, οὐχὶ ὅμως νὰ χαλαρωθῶσι οἱ δεσμοὶ οἵτινες συνδέουσιν αὐτὴν μετὰ τῆς Πύλης καὶ οἵτινες εἰσὶν ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις κατὰ τῆς ξένης ἐπεμβάσεως· προσθέτει δὲ ὅτι ἔχει λόγους νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ Γαλλία τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην περὶ τούτου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Νοεμβρίου. — Ὁ κ. Miribel διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου. Οἱ πρέσβεις κ. κ. Channy καὶ Sain Ballier παρῃτήθησαν τῆς θέσεώς των.

ΤΥΝΙΣ, αὐθημερόν.—Ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἴδησις, ὅτι τυνησιακοὶ ἀντάρται συνεννοοῦνται πρὸς κοινὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Γάλλους

HAVAS.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑι.

«Δημοσιεύομεν σήμερον τηλεγράφημα παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν, δι' οὗ οὗτος περιγράφει τὰς ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων γενομένας συζητήσεις περὶ τῆς ἐν Τύνιδι πολιτικῆς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ὁ κ. Naquet, ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος ἀναγγείλας, ὅτι ἔμελλε νὰ ποιήσηται ἐπερώτησίν τινα, ἐπετέθη κατὰ τοῦ ὑπουργείου διὰ λόγον, ὅστις ἦτο τοὐλάχιστον εὐλογοφανής, ὅτε ἐξέφρασε τὸ παράπονον, ὅτι οὐδέποτε εἶχε λεχθῆ ἡ ἀλήθεια εἰς τὴν βουλὴν ἢ εἰς τὴν χώρας. Ὁ Naquet, ὅστις μέχρις ἐσχάτων ἐθεωρεῖτο ὡς μέλος ἀσυνδιάλλακτον τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, ἀνήγγειλε κατ' αὐτὰς τὴν προσκόλλησιν αὐτοῦ εἰς τὸν Γαμβέτταν. Δὲν δύναται φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ θεωρῆται ὡς ὁ διερμηνεὺς τῶν φρονημάτων τοῦ Γαμβέττα· ἀλλ' ὁ λόγος αὐτοῦ εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι ἡ κατὰ τῶν φαντασιωδῶν καὶ ἀνοήτων σχεδίων ἀντιπολίτευσις δὲν περιορίζεται εἰς μικρόν τι καὶ θεωρητικὸν τῆς βουλῆς τμῆμα. Ὁ Naquet ἐπέρανε τὴν ἐπίθεσιν αὐτοῦ, ἀποδείξας, ὅτι οὐδεὶς τῶν νῦν ὑπουργῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς σχηματισθησομένης κυβερνήσεως. Ὁ στρατηγὸς Farre, ὅστις ὑπερήσπισε τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, οὗ προΐσταται, ὑπῆρξε θῦμα τῶν στρατιωτικῶν προλήψεων ὡς δημοκρατικὸς καὶ ἐκλεκτὸς τοῦ Γαμβέττα· καὶ ἐνδέχεται αἱ καταστρεπτικαὶ ἀσθένειαι, ὑφ' ὧν ἐδεκατίσθη ὁ γαλλικὸς στρατὸς νὰ ἦσαν ἀχώριστοι ἀπὸ ἐκστρατείας ἐν νοσερῷ κλίματι. Τὸ γαλλικὸν κοινὸν δὲν θέλει ἴσως διακρίνει ἀκριβῶς τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν πορείαν ὀχληρᾶς καὶ ἐπιζημίου ἐκστρατείας. Ἡ εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν Kairwan εἴσοδος τῶν Γάλλων ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἔσχε τὴν πρὸς νότον ἀναχώρησιν τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες κατεῖχον αὐτὴν πρίν, καὶ ἤδη οἱ Γάλλοι εὑρίσκονται ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ προχωρῶσι πρὸς τέρματι αἰωνίως ἀπομακρινόμενον. Ὡς πᾶσαι αἱ πεπολιτισμέναι κυβερνήσεις, αἵτινες ἐπιτίθενται κατὰ ἡμιβαρβάρων κοινοτήτων πρὸς τὸν σκοπόν, εἴτε κρύφιον εἴτε φανερόν, τοῦ νὰ ἐπιβάλλωσι συμμαχίας, ἡ γαλλικὴ δημοκρατία εὑρίσκει νῦν, ὅτε εἶναι ἀργά, ὅτι τὰ μέτρα, ἅτινα ἔλαβε πρὸς προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, πράγματι ἐματαίωσαν. Ὁ λόρδος Salisbury συνεβούλευσε τῷ Waddington μετὰ κυνικῆς ἀκραιφνίας νὰ προσενεχθῇ πρὸς τὴν Τύνιδα, ὡς αὐτὸς καὶ ὁ λόρδος Crambrook προσηνέχθησαν πρὸς τὸ Ἀφγανιστάν. Ἀφίνοντες κατὰ μέρος ἐπαισχυντά τινα περιστατικά, ἅτινα, ὡς λέγεται, διέκριναν τὴν γένεσιν τῆς εἰς Τύνιδα εἰσβολῆς, τό τε ἀποτέλεσμα καὶ τὸ ἐπιμύθιον εἶναι τὰ αὐτὰ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν. Ἡ δευτέρα εἰσβολή, ὡς καὶ ἡ πρώτη παρέσχε καὶ πάλιν τὸ μάθημα, ὅπερ οὕτω ἀδιαλείπτου χρήζει ἐπαναλήψεως, ὅτι ἡ τιμιότης εἶναι ἡ ἀρίστη πολιτική. Ἡ μεγίστη ὑπηρεσία, ἣν ὁ Γαμβέττας ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἶναι νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ Γλάδστωνος καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ πολιτικὴν ποταπήν, βλαβερὰν καὶ ἄτιμον.

Ὁ λόγος, ὃν ὁ Ἰούλιος Ferry, κατὰ παράβασιν τῆς γαλλικῆς παροιμίας, ὅτι ὁ ἀπολογούμενος κατηγορεῖ αὐτὸς ἑαυτόν, ἐξεφώνησεν εἰς ἀπάντησιν κατηγοριῶν μὴ γενομένων εἰσέτι ἐν τῇ βουλῇ, ἦτο ἀδέξιος ἀπολογία περὶ λίαν στρεβλῆς καὶ αἰσχρᾶς ὑποθέσεως. Ἀληθὲς εἶναι ὡς λέγει, ὅτι ἡ πρώτη τῆς Τύνιδος εἰσβολή, ἡ ἐλεεινὴ πρόφασις τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Κρουμίρων, καὶ ἐπὶ τοῦ βέη ἐπιβληθεῖσα συνθήκη εἶχον τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς τελευταίας βουλῆς. Ἡ τότε ψῆφος οὐδεμίαν περιποιήσατο τιμὴν εἰς τοὺς δόντας αὐτὴν βουλευτάς. Ἡ ἰδέα τοῦ Guizot, ὅτι ἦτο ποτε ἀνάγκη νὰ κατασταλῇ πᾶσα κατὰ τῶν ἀλγερινῶν συνόρων ἐπιδρομὴ δὲν ἤθελε χρησιμεύσει κατὰ τὸ 1881 ὡς δικαιολογία τῆς γαλλικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ ξένης χώρας, ἐὰν ἠδύναντο νὰ εὑρεθῶσιν ἄλλοι λόγοι σπουδαιότεροι δικαιολογοῦντες τὸν ψευδῆ ἡρωϊσμὸν τοῦ St. Hilaire. Καταλληλότερον εἶναι νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἡ Γαλλία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης ἐν Τύνιδι, καὶ ὡς ἐπιχείρημα ἀπευθυνόμενον κατὰ τοῦ σουλτάνου προσωπικῶς, ὁ λόγος οὗτος κέκτηται βαρύτητά τινα. Ἀλλ' ὁ γάλλος ἐκλογεύς, εἰμὴ ὁ γάλλος βουλευτὴς ὅστις ἐπεχείρει νὰ καταμετρήσῃ τὴν δαπάνην τῆς προκειμένης ἐκστρατείας, νὰ ὑπολογίσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς πρακτικὰ ὠφελήματα, καὶ νὰ κρίνῃ, ἐὰν εὑρίσκε καιρὸν, τὸν δικαιοῦντα αὐτὴν ἠθικὸν λόγον, δὲν θέλει ἀνακαλύψει τίς ἡ ἀνάγκη νὰ προσδράμῃ εἰς τὰς ῥήτρας τῶν συνθηκῶν, ἢ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς διπλωματίας. Ὁ θαυμασμὸς ὃν ἐνδέχεται νὰ ᾐσθάνετο κατ' ἀρχὰς ὁ κόσμος διὰ τὴν ἐπιθετικὴν ζωηρότητα τοῦ σεβασμίου, ὅστις προΐσταται τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ ἐμετριάσθη σπουδαίως διὰ τοῦ χρόνου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο πασίδηλον, ὅτι ἡ ἱκανότης τοῦ St. Hilaire εἰς τὸ νὰ ἀπατᾷ εἶναι ἐλαχίστη. Ὁ Τελλεϋράνδος παρεκλήθη ποτε νὰ παραλληλίσῃ τὸν Μαζαρῖνον καὶ τὸν Μεττερνῖχον. Ὑπῆρχεν, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Autun, ἀξιοσημείωτός τις διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο. Ὁ Μαζαρῖνος ἀείποτε ἠπάτα ἀλλ' οὐδέποτε ἔλεγε ψεύδη. Ὁ Μεττερνῖχος ἀείποτε λέγει ψεύδη ἀλλ' οὐδέποτε ἀπατᾷ. Ὁ St. Hilaire δὲν ἔπραξε βεβαίως τι τόσον χυδαῖον ὅσον εἶναι τὸ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ συνέγραψε ἀναστόν τινα μυθιστορίαν, καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς χωριστὰ τεύχη, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται ἐγκύκλιοι. Ἀκόμη καὶ ἂν τὰ ἔγγραφα ταῦτα προέκειτο νὰ καταναλωθῶσιν ἐπιτοπίως ἡ προσφορὰ ἤθελεν ὑπερβαίνει τὴν ζήτησιν. Ἀλλὰ προδήλως εἶχον ταῦτα χαλκευθῆ ὅπως ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ σκαπανεῖς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ προετίθεντο νὰ δώσωσι μεγαλοπρεπέστατον παράδειγμα τῆς τάξεως θριαμβευούσης κατὰ τῆς ἀναρχίας. Ἀτυχῶς οἱ Κρουμίροι ἀπέβησαν τὸ ἀντικείμενον στερεοτύπων ἀστεϊσμῶν ἐν πάσῃ εὐρωπαϊκῇ πρωτευούσῃ καὶ ἰδίως ἐν Παρισίοις. Ἡ ἀπόκρυφος ἱστορία τῶν σχέσεων τοῦ Roustan πρὸς τὸν βέην, καὶ τῆς γενέσεως καὶ προόδου τῶν προσφάτων καὶ εἰσέτι διεξαγομένων ἐχθροπραξιῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θέλει

53=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=53

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ — ΔΙΚΗ ΓΙΑΣΤΟΥΡΑ

— Ναί. Καὶ ἐξαγαγὼν ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐκ τοῦ κόλπου του χαρτίον τι περιέχον σημειωμένους διὰ μολυβδίδος τοὺς ἀριθμοὺς 5, 6 καὶ $8^1/_2$, ἔδειξεν αὐτὸ εἰς τὸν Σκωφλιόν, καὶ τὸν εἶπεν· ἰδοὺ, παρατηρεῖς; δεκαεννέα λεύγαις καὶ μισή. Δηλαδὴ εἴκοσι.

— Κύριε δήμαρχε· ἔχω ἕνα μικρὸ ἀλογάκι· ἴσως ἔτυχε νὰ τὸ ἰδῇς· ἕνα, φωτιὰ μοναχή. Ἐστάθηκε ἀδύνατο νὰ καθήσῃ ἄνθρωπος ἐπάνω του ὅλους τοὺς ῥίπτει πέρα. Ἔλεγαν πῶς εἶχεν ἐλάττωμα, καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸ κάμουν. Τὸ ἠγόρασα λοιπὸν ἐγὼ καὶ τὸ ἔζευξα εἰς τὸ ἀμάξι. Κύριέ μου, αὐτὸ ἦτον ὅπου ἤθελε. Τώρα εἶνε ἥμερο ὡσὰν ἕνα ἀρνί· καὶ τρέχει, ἀστραπή. Ἀλήθεια, μὴν ἀποκοτήσῃ κανεὶς νὰ καθήσῃ εἰς τὴν ῥάχη του. Σέλλα, δὲν τὴν δέχεται κατ' οὐδένα τρόπο· ὁ καθένας, βλέπεις, μὲ τὴν φιλοτιμία του· νὰ σύρῃ ὅμως, σύρει μία χαρά. Αὐτὸ ἔχω διὰ τὴν αὐθεντιά σου.

— Καὶ εἰς πόσαις ὥραις, λὲς νὰ κάμῃ ταῖς εἴκοσι λεύγαις;

— Εἰς ὀλιγώτερο παρὰ ὀκτὼ ὥραις· ὅμως μὲ κάποιαις συμφωνίαις· τὸ πρῶτο εἶνε, ὅταν φθάσετε εἰς τὸν μισὸ δρόμο, νὰ τὸ ἀφίσῃς ν' ἀνασάνῃ μία ὥρα· νὰ φάγῃ, καὶ ἐνῷ τρώγῃ, νὰ ἦναι κανεὶς παρὼν, διὰ νὰ μὴν 'πάγῃ ὁ ὑπηρέτης τοῦ πανδοχείου καὶ κλέψῃ τὴν βρώμη του· ἐπειδὴ παρετήρησα ὅτι πῶς εἰς τὰ πανδοχεῖα, ταῖς περισσότεραις φοραῖς, τὴν βρώμη τῶν ἀλόγων, ἀντὶ νὰ τὴν φάγουν αὐτά, τὴν πίνουν οἱ ὑπηρέται τοῦ σταύλου.

— Περὶ τούτου μεῖνε ἥσυχος.

— Δεύτερο, 'ξεύρεις νὰ ἐλαύνῃς μόνος σου;

— Ναί.

— Πρέπει μόνος νὰ εἶσαι, καὶ χωρὶς ἄλλα πράγματα, διὰ νὰ μὴν πέσῃ βάρος πολὺ εἰς τὸ ἄλογο, καὶ τότε...

— Καλά· τί θὰ σοῦ δώσω;

— Θὰ μοῦ δώσῃς τριάντα φράγκα τὴν ἡμέρα, δι' ὅσαις ἡμέραις θὰ λείψῃς, καὶ ἡ τροφὴ τοῦ ζώου εἰς βάρος σου.

Ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ βαλαντίου του τρία χρυσᾶ εἰκοσάφραγκα, καὶ τὰ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Ἰδού, εἶπε, σοῦ προπληρώνω δύο ἡμέραις.

— Τέταρτο, τὸ ἀμάξι ὅπου θὰ σοῦ δώσω εἶνε ἕνα ἐλαφρὸ ἀμάξι, ἀσκέπαστο.

— Μοῦ εἶνε ἀδιάφορο.

— 'Ξεύρω κ' ἐγώ; Χειμῶνας καιρὸς εἶνε, κύριε δήμαρχε... κάμει κρύο... εἱμπορεῖ καὶ νὰ βρέξῃ.

Ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἔμεινε σκεπτόμενος ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, ἔπειτα ἤγειρε τὴν κεφαλήν, καὶ εἶπε· — Τὸ ἀμάξι μὲ τὸ ἄλογο, νὰ ἦναι αὔριο τὸ πρωΐ, εἰς ταῖς τέσσαραις καὶ ἥμισυ ὥραις, ἐμπρὸς εἰς τὴν θύρα μου.

— Πάγει καλά, κύριε δήμαρχε, εἶπεν ὁ μαστρο-Σκωφλιός· ἔπειτα δέ, ξέων διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ ἀντίχειρός του κηλῖδά τινα ὑπάρχουσαν ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς τραπέζης του, προσέθεσε· Καὶ... τί ἤθελα νὰ εἰπῶ;... δὲν μοῦ εἶπε ἀκόμη ὁ κ. δήμαρχος, διὰ ποῦ, ἂν θέλῃ ὁ Θεός;

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐξ ἀρχῆς τῆς ὁμιλίας, ταύτην κυρίως εἶχε τὴν περιέργειαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἠγνόει πῶς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐρωτήσῃ πρίν.

— Πῶς εἶνε τὸ ἄλογο αὐτὸ εἰς τὰ ἐμπροσθινά του πόδια; τὰ ἔχει γερά; ἠρώτησεν ὁ κ. Μαγδαληνής, ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως.

— Ὦ, ναί· μόνο, ὀλίγο τι νὰ τὸ κρατῇς εἰς τὸν κατήφορο. Θὰ εἶνε κατήφοροι αὐτοῦ ὅπου θὰ πᾷς;

— Κύτταξε, νὰ εὑρεθῇ τὸ ἄλογο μὲ τὸ ἀμάξι εἰς τὴν θύρα μου ἀκριβῶς εἰς ταῖς τέσσαραις ἥμισυ ὥρας, τὸ πρωΐ, προσέθεσεν ὁ κ. Μαγδαληνής, καὶ ἐξῆλθε.

Ὁ μαστρο-Σκωφλιὸς ἔμεινε κεχηνώς· «μὲ τὸ στόμα χαστό», ὡς ἔλεγε μετά τινα καιρὸν αὐτὸς οὗτος.

Παρῆλθον περὶ τὰ δύο ἢ τρία λεπτὰ ἀφότου ἀπῆλθεν ὁ κ. δήμαρχος, ὅτε ἠνοίχθη πάλιν ἡ θύρα, καὶ ἐνεφανίσθη ἐπιστρέψας. — Ἤθελα νὰ σοῦ εἰπῶ, μαστρο-Σκωφλιέ, πόσο περίπου ἐκτιμᾷς τὸ ἀμάξι ὅπου θὰ μοῦ δώσῃς, ὁμοῦ μὲ τὸ ἄλογο;

— Διὰ νὰ τ' ἀγοράσῃς, κύριε δήμαρχε;

— Ὄχι· ἀλλά, διὰ κάθε ἐνδεχόμενο, θέλω νὰ σοῦ τὰ ἐξασφαλίσω, καὶ ὅταν ἐπιστρέψω, μοῦ ἀποδίδεις τὰ χρήματα ὅσα θὰ σοῦ μετρήσω. Πόσο λοιπὸν ἐκτιμᾷς καὶ τὰ δύο μαζῆ;

— Τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, πεντακόσια φράγκα, κ. δήμαρχε.

— Λάβε λοιπὸν πεντακόσια φράγκα.

Ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἓν γραμμάτιον τραπεζικόν, καὶ ἀνεχώρησε.

Ὁ μαστρο-Σκωφλιὸς μετενόησε τότε πολύ, ὅτι δὲν εἶπε χίλια φράγκα, ἐνῷ μόλις ἤξιζον τὰ δύο ὁμοῦ πράγματά του διακόσια πεντήκοντα. Κράζει ἀμέσως τὴν γυναῖκά του καὶ τὴν διηγεῖται τὸ γεγονός. — Ποῦ νὰ 'παγαίνῃ ὁ δήμαρχος; Εὐθύς, συμβούλιον. Εἰς τὰ Παρίσια θὰ 'παγαίνῃ, εἶπεν ἡ γυνή. Δὲν πιστεύω, εἶπεν ὁ ἀνήρ. — Ὁ κ. Μαγδαληνὴς εἶχε λησμονήσει τὸ χαρτίον ἐν ᾧ ἦσαν σημειωμένοι οἱ ἀριθμοί. Ὁ μαστρο Σκωφλιὸς τὸ ἔλαβε, καὶ τὸ ἐμελέτησε. — Πέντε, ἕξ, ὀκτὼ καὶ μισό. Αὐτὰ θὰ εἶνε οἱ σταθμοὶ οἱ ταχυδρομικοί. Ἐνόησα, εἶπε στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκά του. — Τί; — Ἀπ' ἐδῶ ἕως εἰς τὸ Ἐσδῖνο εἶνε πέντε λεύγαις, καὶ ἀπὸ τὸ Ἐσδῖνο εἰς τὸ Σαιμπόλι, ἄλλαις ἕξη, γίνουνται ἕνδεκα· καὶ ἀπὸ τὸ Σαιμπόλι εἰς τὸ Ἄρρασο, ἄλλαις ὀκτὼ καὶ 'μισή. Εἰς τὸ Ἄρρασο θὰ 'πάγῃ· θὰ τὸ ἰδῇς!

Ἐν τούτοις, ὁ κ. Μαγδαληνὴς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του λαβὼν τὸν μακρότερον δρόμον, ἵνα μὴ διαβῇ ἐκ τῆς θύρας τοῦ πρεσβυτερίου, ὡσὰν αὐτὴ ἦτο πρὸς αὐτὸν πειρασμός, ὃν ἤθελε ν' ἀποφύγῃ. Ἀνέβη εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ ἐκλείσθη.

γίνει γνωστὴ πρὶν ἢ καὶ ὁ ἐνθερμότατος πολιτικὸς οὐδὲν αἰσθάνηται πλέον ἐνδιαφέρον ἐν τῷ ζητήματι. Ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς εἶναι, καὶ τοῦτο πάντες ὁμολογοῦσιν, ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως δοθέντες λόγοι οὐδεμίαν εἶχον σχέσιν πρὸς τὴν γένεσιν τοῦ πολέμου.

Αἱ διακοπαί, δι'ὧν ἐχαιρετίσθη ὁ λόγος τοῦ **Ferry**, προῆλθον κυρίως ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἥτις ἐν τῇ γαλλικῇ πολιτικῇ οὐδεμίαν ἀποτελεῖ δύναμιν· ἀλλ'ἀδύνατον εἶναι ν'ἀρνηθῇ τις ὅτι μέλη τινὰ αὐτῆς ὡμίλησαν λίαν σκοπίμως. «Ὑμεῖς», εἶπεν ὁ **Rochefoucauld-Bisaccia** «ἐρωτᾶτε, καὶ ὑμεῖς ἀπαντᾶτε ὡς θέλετε.» Ὁ ἔχων δίκαιον ὑπουργὸς δὲν φέρεται οὕτω. Περιμένει μέχρις οὗ ἀκουσθῶσιν οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ, καὶ τότε προβαίνει εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν. Ὁ **Ferry**, ὅστις ἀνήγγειλεν ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει θέλει παραιτηθῇ τῆς πρωθυπουργίας, ἀπαντᾷ εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τῆς κατ'αὐτοῦ κατηγορίας, ἅτινα εὑρίσκει εὐκολώτατον καὶ προχειρότατον ν'ἀναιρέσῃ. Ἡ ἀνάγκη τῆς γαλλικῆς προστασίας ἐν Τύνιδι οὐδόλως διετυπώθη, καὶ οὐδεμία περὶ αὐτῆς ἐδόθη νύξις, ὅτε ἐζητοῦντο παρὰ τῆς προηγουμένης βουλῆς πιστώσεις πρὸς τιμωρίαν τῶν Κρουμίρων. Τὸ ν'ἀποκτᾷ πίστωσίν τινα ἐπὶ μιᾷ προφάσει καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ αὐτὴν ἐπὶ ἄλλῃ ἀποτελεῖ τὴν περὶ ὑπουργικῶν καθηκόντων ἰδέαν τοῦ **Ferry**. Ἐὰν ἡ ἐπανάστασις φυλῆς τινος ἦτο πράγματι ἡ αἰτία τῆς ἐκστρατείας, οὐδεμία προστασία ἤθελε εἶναι ἀναγκαία. Οὔτε ἀφ'ἑτέρου ἀπῃτεῖτο οὕτω μεγαλοπρεπὲς φάρμακον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀλγερίας κατὰ τῶν περιοδικῶν εἰσβολῶν, αἵτινες κατὰ τὸν **Ferry** ἀνέβησαν εἰς τέσσαρας σχεδὸν χιλιάδας ἐντὸς τῆς παρελθούσης δεκαετίας. Ἐρρέθη πρῶτον, ὅτι ἔκτακτος κίνδυνος ἠπείλει γαλλικήν τινα ἀποικίαν, καὶ ὅτι στρατὸς καὶ χρήματα ἀπῃτοῦντο πρὸς ἐξουδετέρωσιν αὐτοῦ. Νῦν δὲ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις διακηρύττει, ὅτι ἡ προσάρτησις ἐπαρχίας πράγματι εἰμὴ ὀνόματι ἀνεξαρτήτου βαθμηδὸν ἀπέβη ἀναπόφευκτος ὑπὸ σειρᾶς γεγονότων λαβόντων χώραν κατὰ τὸ διάστημα δέκα ἐτῶν.

Ἀμφότερα τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα εἶναι ἐντελῶς ἀνάρμοστα πρὸς ἄλληλα καὶ οὐδέτερα τούτων συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἡ εἰς τὴν Τύνιδα εἰσβολὴ δὲν ἐγένετο ὅπως τιμωρηθῶσιν οἱ Κρουμίροι, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας καταβρόχθισις αὐτῆς οὐδόλως εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀλγερίας. Δύσκολον εἶναι νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ **Ferry** ἠδυνήθη μετὰ σοβαρᾶς ὄψεως, νὰ διακηρύξῃ τὸν ἐκπληκτικὸν διϊσχυρισμόν, ὅτι πόλεμος δὲν ἐγένετο καθ' ὅσον ἡ Γαλλία καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἐνήργει ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ Βέη. Τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τοιοῦτον ἐπιχείρημα ἦτο πολιτικὴ χείρων, ἢ τὸ νὰ διέλθῃ ἐν σιωπῇ τὴν κατηγορίαν ὅτι ὡς ἀφορμὴν εἶχεν ἡ ἐκστρατεία οἰκονομικὰς κερδοσκοπίας, ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν παρατήρησιν, ὅτι καθῆκον τῶν γάλλων προξένων εἶναι νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῶν γάλλων ὑπηκόων. Δικαιολογίαι οἷαι αἱ τοῦ **Ferry** οὔτε τὴν ὑπόληψιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως οὔτε τὴν τιμὴν τῆς χώρας αὐτοῦ δύνανται νὰ κρατύνωσι. Δυστυχῶς δὲν ἀπόκειται εἰς τοὺς συμπατριώτας τοῦ λόρδου **Salisbury** νὰ ἦναι φαρισαϊκοὶ ἐν ζητήμασιν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀλλ' οἱ πιστότατοι τῆς Γαλλίας φίλοι λυποῦνται ὅτι αὕτη περιεπλέχθη ἐν ταῖς παρούσαις αὐτῆς ἀμηχανίαις.»

(Ἐκ τῶν «Ἡμ. Νέων» τοῦ Λονδίνου).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΟΝΑΧΟΥ

Ὁ αὐτόθι ἀνταποκριτὴς ἡμῶν ἐπιστέλλει ὑμῖν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου

Κατ' αὐτὰς ἔλαβον χώραν καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ τῶν διαφόρων συνηνωμένων μικρῶν γερμανικῶν κρατῶν ἐν τῇ ἐν Βερολίνῳ συνελευσομένῃ βουλῇ· θὰ ἦσθε βεβαίως περίεργοι ὅπως μάθητε τὸ ἀποτέλεσμα· λυπηρόν! λυπηρότατον! οἱ πλειονοψηφοῦντες καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν εἶναι κληρικόφρονες, τὸ λεγόμενον κέντρον. Μετ'αὐτοὺς ἔρχονται κατὰ τὸν ἀριθμὸν οἱ συντηρητικοί, κατὰ τρίτον λόγον ἡ προοδευτικὴ λεγομένη μερίς, κατὰ τέταρτον οἱ φιλελεύθεροι καὶ κατὰ πέμπτον καὶ τελευταῖον οἱ κοινοκτήμονες. Ζήτημα μέγα ὑπάρχει νῦν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα, ὅπως μάθωσι τίνι μερίδι θὰ προσκολληθῇ ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς ἐπικρατείας **Bismarck**, διότι, ὡς γνωστόν, ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ δὲν ἔχει ἰδίαν, ἢ μᾶλλον θέλει νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει ἰδίαν πολιτικήν,καὶ προσκολλᾶται ἑκάστοτε μερίδι τινί, λόγῳ μὲν ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν τούτων πολιτικήν, ἔργῳ δὲ ὅπως μεταχειρισθῇ αὐτὴν κατὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ. Κατὰ πρῶτον ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ὅτι διανοεῖται ὁ ἀρχικαγκελλάριος ἵνα ἀκολουθήσῃ τοὺς κληρικόφρονας, ὕστερον ἀνῃρέθη ἡ γνώμη αὕτη ὑπὸ τῶν ἰσχυρισαμένων, ὅτι θέλει οὗτος προσαρτηθῇ τοῖς φιλελευθέροις, σήμερον ὅμως ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ἐστὶν αὖθις ὅτι θέλει προσκολληθῇ τῷ κέντρῳ, τῇ κληρικῇ μερίδι τοὐτέστι· ἡ γνώμη αὕτη φαίνεταί μοι καὶ ἡ πιθανωτέρα, διότι ὁ κ. **Bismarck** γινώσκει πάντοτε ὑπούλως ἵνα ἐπωφελεῖται τῆς πλειονοψηφίας· ἀλλὰ τὴν πλειονοψηφίαν σήμερον, ὡς εἴπομεν, ἔχουσιν οἱ κληρικόφρονες, ἄρα εἶναι, νομίζομεν, ἀναμφισβήτητον ὅτι ταύτης θέλει συγκαταλεχθῇ καὶ ὁ **Bismarck**.

×

Μόλις ὀλίγαι παρῆλθον ἡμέραι ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς περὶ ἐσχάτης προδοσίας δίκης ἐν τῷ ἐν Λειψίᾳ ἀνωτάτῳ τῆς Γερμανίας δικαστηρίῳ, περὶ ἧς ἐν παρελθούσῃ ἀνταποκρίσει ἡμῶν ἐγράφομεν, καὶ μόλις ὀλίγαι παρῆλθον ἡμέραι ἐφ'ἧς οἱ κατ' ἐκείνην κατηγορούμενοι εἰς τριετῆ κατεδικάσθησαν εἱρκτήν, καὶ σήμερον αὖθις νέα διεξάγεται ποινικὴ δίκη ἐν τῷ αὐτῷ τῆς Θέμιδος ἱερῷ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος κατὰ τοῦ ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ Μαίνου Φραγκφούρτης ὑποδηματοποιοῦ **Bünger**. Ἐὰν καλῶς ἐνθυμούμεθα, ὅταν ἐγράφαμεν περὶ τῆς πρώτης ἐν Λειψίᾳ περὶ ἐσχάτης προδοσίας δίκης, εἴπομεν περίπου, ὅτι αἱ ποιναὶ καὶ τὰ βασανιστήρια, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἡσυχάσωσι τὴν συνεχῆ στάσιν τῶν φιλελευθέρων, ζητούντων βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων, ἔν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ, ἐρεθίζουσιν μᾶλλον αὐτοὺς καί, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐλαττώσωσι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, αὐξάνουσιν αὐτόν. Ὅταν εἴπομεν τοῦτο ὑπήρξαμεν προφῆται καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐπὶ τοῦ θερμοῦ ἔτι θρόνου τῶν ἐνόχων, ἐφ' οὗ πρὸ ὀλίγου ἐδικάζετο ὁ **Daue** καὶ οἱ λοιποὶ θύματα τῶν ὑπερβολικῶν ἴσως πλὴν φιλελευθέρων καὶ ἀγνῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἕτερος δικάζεται ὃν δὲν ἐφόβισεν ἡ ποινὴ τῶν ἄλλων. Καὶ ὁ **Bünger** θέλει φυλακισθῇ, ἀλλ' ἡ φυλάκισις θέλει κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς; Οὐχὶ βεβαίως. Τί λοιπὸν θέλει δυνηθῇ ἵνα ἐξαλείψῃ τὰς στασιαστικὰς ταύτας μερίδας τὰς κατασπαραζούσας τὸ κράτος;

Ἡ Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, ἡ ὄντως ἁγία καὶ ἀχώριστος αὕτη τριάς. Καταστήσατε τοὺς πολίτας εὐτυχεῖς, ὦ ἄνακτες, καὶ τότε καὶ μόνον θέλετε εἶσθε καὶ ὑμεῖς εὐτυχεῖς.—Καὶ ἕτερος γερμανὸς πολίτης κατεδικάσθη κατ' αὐτὰς εἰς 18 μηνῶν δεσμά, ὁ κ. **Salo Frænkel**, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος «**Berliner Bœrsencourier**», ἕνεκα ἐξυβρίσεως τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ.

×

Λέγεται, ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἐν Αὐστρίᾳ συγκληθήσεται τῇ 14 Νοεμβρίου (ε. ν.). Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Αὐστρίας, μανθάνομεν, ὅτι κατ' αὐτὰς ἑωρτάσθη αὐτόθι ἡ ἑκατονταετηρὶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωσὴφ ὁ Β' κατήργησε τὴν σωματεμπορίαν καὶ δουλείαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πλεῖστοι χωρικοί, οὓς πρὸ πάντων ἡ σωματεμπορία ἐπεβάρυνε, κατῆλθον εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν καὶ γηθοσύνως ἔστεψαν τὸ ἄγαλμα τοῦ ἐννοήσαντος τὸ καθῆκον αὐτοῦ μονάρχου, οὗτινος καὶ ἑτέραν εὐγενῆ πρᾶξιν ἐλάβομεν ἀφορμὴν ἐν ἑτέρᾳ ἀλληλογραφίᾳ ἡμῶν νὰ ἐπαινέσωμεν, τὴν δημοσίευσιν δηλαδὴ τοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀνεξιθρησκείας νόμου.

×

Μανθάνομεν, ὅτι ἡ ἐνταῦθα περὶ τὴν γραφικὴν τέχνην καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς ἰδίᾳ λίαν ἐπιτυχῶς καταγινομένη εὐπαίδευτος νεᾶνις Μαρία Μιλτ. Θεοχάρη ἤρξατο ἑλληνικῆς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου μεταφράσεως τοῦ ἀξιολόγου ἐν ἐπιστολαῖς διηγήματος τοῦ Ἰταλοῦ **Mantegazza** «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ». Ὁ Παῦλος Μαντεγάζας, τοῦ δεκαλόγου τῆς ἐργασίας τοῦ ὁποίου δίδομεν κατωτέρω μετάφρασιν, εἶναι ἀναμφιβόλως οὐ μόνον εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων ζώντων ὑγιεινολόγων, ἀλλὰ καὶ τῶν γραφικωτέρων ἐπιστημονικῶν, οὕτως μυθιστοριογράφων. Τὸ ἔργον αὐτοῦ «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», («**Un giorno a Madera**»), οὗτινος μετάφρασιν θέλει ὅσον οὔπω δημοσιεύσει ἡ ῥηθεῖσα νεᾶνις, ἐστὶν ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ ἀναλύει, ἐν εἴδει μυθιστορήματος, τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ πρὸς κληρονομικὰς ἀσθενείας, πρὸ πασῶν τὴν φθίσιν, τάσιν ἔχοντες ἔχουσι καθῆκον νὰ μὴ νυμφεύωνται ἢ παιδοποιῶσι, διότι οἱ γόνοι αὐτῶν ἔσονται ἀφεύκτως ἀσθενεῖς καὶ οὕτω θέλουσι πλάσει δυστυχεῖς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπερ μέγα ἐστὶ κακούργημα. Ὡς ἕκαστος βλέπει, ἡ βίβλος αὕτη, ἐκτὸς ὅτι εἶναι ὡραία, ἕνεκα τοῦ γλαφυροῦ αὐτῆς ὕφους, εἶναι καὶ λυσιτελεστάτη, καὶ τοῦτο πρὸ πάντων ἔπεισε καὶ τὴν δεσποινίδα Θεοχάρη, ἵνα ἐξέλθῃ πρὸς στιγμὴν τοῦ κλάδου αὐτῆς καὶ ἀφήσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης, ἐν ᾗ πρὸ πάντων τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὡς γνωστόν, ἐργάζεται, καὶ προσφέρῃ τῇ πατρίδι αὐτῆς ἐπιτυχεστάτην, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν γινώσκοντες ἤδη τὰς γνώσεις αὐτῆς, μετάφρασιν. Ο.

ΟΙ ΒΟΣΝΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

Οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Γλάδστωνα ἀναφορὰν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ὀκτωβρίου, ἐν ᾗ ποιοῦνται οὗτοι ἔκκλησιν εἰς τὴν πασίγνωστον τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ συμπάθειαν πρὸς τὸ σερβικὸν ἔθνος, καὶ διὰ μακρῶν ἐκθέτουσι τὰ παράπονα αὐτῶν. Ταῦτα δὲ δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὸ ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας διὰ τῆς βερολινείου συνθήκης ἀνέλαβε πρὸς τὰς καταληφθείσας ἐπαρχίας. Ζοφερά τις δίδεται εἰκὼν τῆς καταστάσεως τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης, ἔνθα τὸ σερβικὸν στοιχεῖον παρίσταται ὡς καταπατούμενον. Οἱ συντάκται τῆς ἀναφορᾶς ταύτης παραπονοῦνται,ὅτι πᾶσαι αὐτῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφοραὶ οὐδόλως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ὅτι μετὰ τριῶν ἐτῶν παθήματα καὶ ὑπομονήν, ἀπεφάσισαν πάντες ἄνευ διακρίσεως τοῦ θρησκεύματος νὰ προσφύγωσιν εἰς ἔνοπλον ἀντίστασιν καὶ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τῆς καταπιεστικῆς τῶν αὐστριακῶν διοικήσεως. Συμπεραίνοντες δὲ ἐκφράζουσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι ματαίως δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τὰ τοῦ Γλάδστωνος φιλοδίκαια αἰσθήματα. Ἡ ἀναφορὰ φέρει τὰς ὑπογραφὰς τεσσάρων μωαμεθανῶν καὶ πέντε μελῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Γ'.

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΕΝ ΚΡΑΝΙΩ.

πρᾶγμα ἁπλούστατον, ἐπειδὴ συνείθιζε νὰ κοιτάζεται ἐνωρίς. Ἀλλ' ὅμως ἡ θυρωρὸς τοῦ ἐργοστασίου, ἥτις ἦτον ἐνταυτῷ καὶ ἡ μόνη θεράπαινα τοῦ κ. Μαγδαληνῆ, παρετήρησεν ὅτι ὁ λύχνος του ἐσβέσθη περὶ ὥραν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν, τοῦθ' ὅπερ καὶ εἶπεν εἰς τὸν ταμίαν, ὅταν ἦλθε καὶ οὗτος νὰ κοιμηθῇ, προσθέσασα· — Μὴν εἶναι ἄρρωστος; Τὸν εἶδα, καὶ μ' ἐφάνηκε ὡσὰν κάτι νὰ εἶχε.

Ὁ ταμίας κατῴκει εἰς θάλαμον κείμενον ὑπὸ τὸν τοῦ κ. Μαγδαληνῆ. Δὲν ἔδωσε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τῆς θυρωροῦ, ἀλλ' ἐκοιτάσθη εἰς τὴν κλίνην του καὶ ἐκοιμήθη. Περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἀκούσας κρότον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του, ἐξύπνησε. Δίδει ἀκρόασιν ἀκούει εἰς τὸν ἐπάνω θάλαμον βήματα· τὰ βήματα τοῦ κ. Μαγδαληνῆ. Τοῦτο τὸν ἐφάνη παράδοξον, διότι συνήθως ὁ κ. Μαγδαληνῆς τὴν νύκτα δὲν ἠγείρετο ἐκ τῆς κλίνης του. Μετά τινας στιγμάς, ἤκουσεν ὁ ταμίας κρότον ἑρμαρίου ἀνοιχθέντος καὶ πάλιν κλεισθέντος. Ἔπειτα μετετοπίσθη ἔπιπλόν τι βαρύ, ἔγινε πάλιν σιωπή, καὶ ἀκολούθως ἐπανελήφθησαν τὰ βήματα. Ὁ ταμίας ἀνεκάθησεν εἰς τὴν κλίνην του, ἤνοιξε καλῶς τοὺς ὀφθαλμούς, παρετήρησε πρὸς τὸ παράθυρον, καὶ διὰ τῶν ὑάλων αὐτοῦ διέκρινεν ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοίχου τὴν ἀντανάκλασιν παραθύρου, ἐξ οὗ προεχέετο ἐρυθρῶδές τι φῶς. Τὸ φῶς τοῦτο, κατὰ τὴν θέσιν ὅπου ἀντανεκλᾶτο, ἐξάπαντος προήρχετο ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ κ. Μαγδαληνῆ. Ἔτρεμε δὲ ἡ ἀντανάκλασις, ὡς γινομένη, ὄχι ἐκ λύχνου, ἀλλ' ἐκ φωτίας. Πρὸς τούτοις, εἰς τὴν ἀντανάκλασιν ἐκείνην δὲν ἐφαίνετο ἡ σκιὰ τῶν σταυροειδῶν πλαισιωμάτων τῶν ὑαλίων· σημεῖον ὅτι τὸ παράθυρον ἐκεῖνο ἦτον ὀρθάνοικτον. Ἐν τοιούτῳ ψύχει, νὰ ἦναι ἀνοικτὸν τὸ παράθυρον! Τοῦτο ἐφάνη ἀξιοπερίεργον εἰς τὸν ταμίαν· ἀλλ' ὅμως ἐκοιμήθη ἐκ νέου. Μετὰ μίαν ἢ δύο ὥρας, πάλιν ἐξύπνησε. Τὸ αὐτὸ βραδὺ καὶ τακτικὸν βῆμα ἠκούετο εἰσέτι ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του, ἀναχωροῦν καὶ πάλιν ἐρχόμενον.

Εἰς τὸν ἀπέναντι τοῖχον ἐφαίνετο πάντοτε ἡ ἀντανάκλασις, νῦν ὅμως ὠχρὰ καὶ σταθερά, ὡς ἐκ λύχνου προερχομένη, καὶ ὄχι πλέον ἐκ φωτίας. Τὸ παράθυρον ἐκεῖνο ἐξηκολούθει νὰ ἦναι ἀνοικτόν.

Ἰδοὺ τί διέτρεχεν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ κ. Μαγδαληνῆ.

Ὁ ἀναγνώστης διέγνω ἀναμφιβόλως, ὅτι ἄλλος οὐδεὶς οὗτος ὁ κ. Μαγδαληνῆς, ἢ ὁ Γιάννης Ἀγιάννης.

Ἐνεβατεύσαμεν ἤδη εἰς τὰ ἄδυτα ταύτης τῆς συνειδήσεως· ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐμβατεύσωμεν εἰς αὐτὰ καὶ πάλιν· τοῦτο δὲ πράττομεν, ὄχι ἄνευ συγκινήσεως καὶ ἄνευ τρόμου, διότι οὐδὲν φοβερώτερον τοῦ τοιούτου θεάματος. Οὐδαμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ πνεύματος ἀπαντᾷ τόσον θάμβος καὶ τόσην σκοτίαν, ὅσα ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου· οὐδὲν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ πνεύματος πολυπλοκώτερον, μυστηριωδέστερον. Εἶνε πρᾶγμα καταπληκτικόν, ἀχανές! Ὑπάρχει τι εὐρύτερον τοῦ ὠκεανοῦ, ὁ οὐρανός· ἀλλ' ὑπάρχει καί τι εὐρύτερον τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ἔνδον τοῦ ἀνθρώπου.

Λάβε ἕνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, ἔστω ὁ οὐτιδανώτατος πάντων τῶν ἀνθρώπων· γράψον τὴν ἐποποιΐαν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως, ἔχων ὑπ' ὄψιν αὐτόν· συνεχώνευσες ὅλας τὰς ἐποποιΐας εἰς μίαν· ἐποποιΐαν ὑψηλήν, ἐποποιΐαν θετικήν. Ἡ συνείδησις εἶνε τὸ χάος πάσης χιμαίρας, πάσης ἐπιθυμίας, πάσης ἀποπείρας· εἶνε τὸ χαλκεῖον τῶν ὀνείρων, τὸ ἄντρον τῶν ἰδεῶν δι' ἃς ὁ ἄνθρωπος αἰσχύνεται, τὸ πανδαιμόνιον τῶν σοφισμάτων, ἡ παλαίστρα τῶν παθῶν. Εἴσδυσον διὰ τῆς πελιδνῆς ὄψεως ἀνθρωπίνου πλάσματος σκεπτομένου ἐνῷ κάθηται, καὶ ἴδε ὑπ' αὐτήν, ἴδε ἐντὸς ἐκείνης τῆς ψυχῆς, ἴδε ἐντὸς ἐκείνης τῆς σκοτίας. Ἔστιν ὅτε, ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν σιγὴν ἐκείνην συνάπτονται μάχαι γιγάντων, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ὁρμῶσιν εἰς σύγκρουσιν ὕδραι καὶ δράκοντες καὶ φαντασμάτων νεφέλαι, ὡς παρὰ Μίλτωνι, σπεῖραι ἀλλόκοτοι, ὡς παρὰ Δάντην. Ζοφερὸν πρᾶγμα αὐτὸ τὸ ἀχανές, τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ἀπογνώσει μετροῦντος ἐν τούτῳ τὰς βουλὰς τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τὰς πράξεις τοῦ βίου του!

Ὀλίγα ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς ὅσα ὁ ἀναγνώστης γινώσκει ἤδη συμβάντα τοῦ Γιάννη Ἀγιάννη, μετὰ τὸ συμβὰν τοῦ Μιχαλάκη. Ἔκτοτε τὸν εἴδομεν ἄλλον ἄνθρωπον. Ἐξετέλεσεν ὅ,τι ἂν ἐζήτησεν ὁ ἐπίσκοπος παρ' αὐτοῦ. Ἔγινεν εἰς αὐτὸν τελεία μεταμόρφωσις.

Κατώρθωσε νὰ γίνῃ ἄφαντος, ἐπώλησε τὰ ἀργυρᾶ σκεύη τοῦ ἐπισκόπου φυλάξας μόνα τὰ κηροπήγια, ὡς ἐνθύμιον, μετέβη λαθραίως ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, διῆλθε τὴν Γαλλίαν, ἀφίχθη εἰς τὴν πολίχνην Μ. ἐπὶ Μ..., κατώρθωσεν ὅσα διηγήθημεν, καὶ χαίρων ὅτι διέψευσε τὴν προτέραν του ζωὴν διὰ τῆς ὑστέρας, διῆγεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐλπίδι, δύο τινὰ φροντίζων μόνον· νὰ κρύπτῃ τὸ ὄνομά του, καὶ ν' ἁγιάζῃ τὸν βίον του· ν' ἀποφεύγῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς Θεόν.

Ὁσάκις ἤρχοντο εἰς πάλην οἱ δύο οὗτοι διαλογισμοί του, ὑπερίσχυεν ὁ δεύτερος· ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἐθυσίαζε πάντοτε τὴν ἀσφάλειάν του εἰς τὴν ἀρετήν του. Καὶ διὰ τοῦτο, καίτοι δὲν ἦτο διόλου φρόνιμον, ἐφύλαττε τὰ κηροπήγια τοῦ ἐπισκόπου, ἐπενθηφόρησεν ὅταν ἔμαθε τὸν θάνατον αὐτοῦ, προσεκάλει καὶ ἠρώτα ὅλα τὰ παιδία τῆς Σαβοΐας ὅσα διέβαινον ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τῶν τέκνων της εἰς Φαβερόλλας, καὶ ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ γέροντος Θερσανέμη, μεθ' ὅλους τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους τοῦ Ἰαβέρη ὑπαινιγμούς. Ἐφρόνει, καθὼς ὅλοι οἱ δίκαιοι καὶ ὅσιοι, ὅτι τὸ πρὸς ἑαυτὸν χρέος δὲν εἶνε τὸ πρώτιστον τῶν χρεῶν.

Ἀλλ' οὐτινος αἱ δύο ἰδέαι, αἱ κυβερνῶσαι τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον διηγούμεθα τὰ παθήματα, οὐδέποτε εἶχον ἔλθει εἰς τοσοῦτον δεινὴν πάλην, ὡς σήμερον. Το ἠσθάνθη ἐκ τῶν πρώτων λέξεων ἃς ὁ Ἰαβέρης προέφερεν ἅμα εἰσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἔκυψεν ὡς δρῦς ἐπὶ τῇ προσεγγίσει καταιγίδος, καὶ ὡς στρατιώτης ἐπὶ τῇ προσεγγίσει ἐφόδου. Ἐνῷ ἤκουε τὸν Ἰαβέρην, τὸν ἦλθε κατ' ἀρχὰς νὰ τρέξῃ, νὰ φανερωθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ, νὰ σώσῃ τὸν ὑπόδικον Γιαστούραν ἀπὸ τῆς φυλακῆς, καὶ νὰ ἔμβῃ αὐτὸς εἰς τὴν θέσιν του. Ἔπειτα ὅμως παρῆλθεν ἡ γενναιοτάτη, ἀλλὰ καὶ ὀδυνηροτάτη, αὕτη ὁρμή, καὶ εἶπεν, Ἄφες νὰ ἴδωμεν, ἄφες! Ἐδειλίασεν ἀπέναντι τοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ὡραῖον θὰ ἦτον ἂν δὲν ἐδειλία, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴπωμεν τὰ πράγματα καθὼς ἔγιναν· κατ' ἀρχὰς ὑπερίσχυσε τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἀνέβαλε πᾶσάν του ἀπόφασιν, ἀνέθεσεν ἑαυτὸν εἰς δευτέρας σκέψεις, καὶ ἐπανέλαβε τὴν αὐτοῦ γαλήνην, ὡς ὁ ἀθλητὴς τὴν αὐτοῦ ἀσπίδα.

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ καὶ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙᾼ.

Ἡ ὁσημέραι παρὰ τῷ ἀγγλικῷ λαῷ κρατυνομένη πεποίθησις, ὅτι τὸ φιλελεύθερον κόμμα εἶναι τὸ ἄριστον τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πολιτικῶν κομμάτων καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀπαιτουμένας μεταρρυθμίσεις καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπόληψιν τῆς χώρας, εἰς τοσοῦτον περιήγαγεν ἀπελπισμὸν τοὺς συντηρητικούς, ὥστε προσπαθοῦσιν οὗτοι νὰ παρηγορήσωσι ἑαυτοὺς διὰ φαντασιωδῶν ἐπινοήσεων καὶ ἀνυποστάτων διαδόσεων Οὕτω κατ' αὐτὰς διέδωκαν, ὅτι ὁ Γλάδστων παρῃτήθη ἐκ τῆς ἀρχηγίας τῶν φιλελευθέρων. Τὴν ἀνυπόστατον μὲν ἀλλ' οὕτω παραμυθητικὴν ταύτην διὰ τοὺς συντηρητικοὺς φήμην, ὁ Σὶρ Γουλιέλμος **Harcourt** ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεύς, ὡς ἀποκαλοῦσι τὸν ὑπουργὸν οἱ Ἄγγλοι, εἶχε τὴν σκληρότητα νὰ διαψεύσῃ πρό τινων ἡμερῶν δημοσίᾳ, ἔν τινι λόγῳ ἐκφωνηθέντι ὑπ' αὐτοῦ ἐν **Carlisle**, ἔνθα ὁ διάσημος οὗτος φιλελεύθερος πολιτικὸς ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ὁ Σὶρ **Hancourt** εἶπε τὰ ἑξῆς·

«Τὸ φιλελεύθερον κόμμα οὐδέποτε κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα ἔτη ἡττήθη, καὶ οὐδέποτε θέλει ἡττηθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἰμὴ συνεπείᾳ ἐσωτερικῶν τοῦ κόμματος διχονοιῶν. Ἐφ' ὅσον τὸ φιλελεύθερον κόμμα διατελεῖ συνηνωμένον καὶ συνεργάζεται, ἐπὶ τοσοῦτον πιστεύω, ὅτι θέλει τοῦτο ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῇ χώρᾳ. Ὅ,τι δὲ λέγω περὶ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἐν τῇ χώρᾳ, πιστεύω ὅτι εἶναι ἀληθὲς καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ φιλελεύθερον κόμμα ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων. Κατὰ τὰς δύο τελευταίας βουλευτικὰς συνόδους, τοιοῦτον ἐξεδηλώθη πνεῦμα αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ γενικὰ τοῦ κόμματος συμφέροντα ἀπὸ μέρους πάντων τῶν μελῶν τοῦ κόμματος, ὁποῖον οὐδέποτε ἀναφέρεται ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν κομμάτων. Τοῦτο ἀναμφιβόλως προκαλεῖ τὸν ἀπελπισμὸν τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν. Καὶ βεβαίως μόνον διὰ τοῦ χαλαρώσεως τῶν νεύρων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος δύνανται οὗτοι νὰ ἐλπίζωσιν, ὅτι θέλουσι νικήσει τὸν ἐχθρὸν αὐτῶν. Ηὐτύχησαν ἄλλοτε νὰ κατορθώσωσι τοῦτο. Ἔχω δι' ἐλπίδος, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσιν ἀποτύχει, ἀλλὰ παρατηρῶ, ὅτι μὴ κατορθώσαντες οὗτοι νὰ χαλαρώσωσι τὰ νεῦρα τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀνήγγειλαν, ὅτι ἀπώλεσεν τοῦτο τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι τοῦτο εἶναι εἴδησις ἥτις δὲν περιῆλθεν εἰς ἐμέ. Ἐὰν ἀληθεύῃ, ὅτι ὁ κ. Γλάδστων ἀπεχώρησε τῆς ἀρχηγίας τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, τοῦτο εἶναι μυστικὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἀπεκάλυψεν οὔτε πρὸς αὐτοὺς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐθελονταὶ ἀπολύονται ἄνευ τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς ἀνακλήσεως.

— Ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ οἱ ὡς ἐθελονταὶ καταταχθέντες χωροφύλακες ἐπ' ἀορίστῳ χρόνῳ, οὗπερ ἡ ἐξακρίβωσις γενήσεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας.

— Σήμερον καταπλέει εἰς Πειραιᾶ ἡ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Μιλ. Κανάρην δυτικὴ μοῖρα τοῦ ἡμετέρου στόλου.

— Προχθὲς ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ ἐκ Βόλου δύω λόχοι τοῦ 19 τάγματος καὶ ἀνεχώρησαν χθὲς εἰς Ναύπλιον, ἕδραν τοῦ τάγματός των.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ, πλὴν τῶν εὐζώνων καὶ τῆς χωροφυλακῆς, διατάσσει ὅπως ἀπὸ τοῦ τρέχοντος μηνὸς μεταθέσωσιν εἰς τὰ ἐν τῇ φρουρᾷ Ἀθηνῶν σώματα ἅπαντας τοὺς φοιτητὰς τῶν διαφόρων σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν. Ἡ ἐξακρίβωσις γενήσεται διὰ τῆς προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ ὑπὸ τῆς Πρυτανείας ἢ τῆς Διευθύνσεως τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Μεσολόγγιον ὁ τέως βουλευτὴς Μεσολογγίου κ. Χ. Τρικούπης.

— Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Ἰταλίαν μετὰ μικρὰν ἐνταῦθα διαμονὴν ὁ διακεκριμένος Ρῶσσος ζωγράφος κ. Ἀϊβαζόβσκης.

— Ἐν τῇ προκυμαίᾳ τοῦ λιμένος Αἰγίου ἤρξατο ἡ ἀνέγερσις φανοῦ.

— Ἀπεκαλύφθη ἐν Ἀταλάντῃ μέγα ὑπόγειον σπήλαιον, ἡ δὲ κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν.

— Ὁ ἐπίκουρος Φαρμακοποιὸς Διονύσιος Τσικλητήρας, δοὺς χθὲς τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἔτυχεν ἀπολύτου ἀδείας, δι' ὅπερ συγχαίροντες αὐτῷ εὐχόμεθα προκοπὴν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Δ. Σ.

— Ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἡ «Ἐλπὶς» κ. Ἰωάννης Δ. Κατσάρης, ὑποστὰς χθὲς ἐνώπιον τοῦ Β. Ἰατροσυνεδρίου τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἠξιώθη ἀπολύτου ἀδείας τοῦ μετέρχεσθαι τὸν φαρμακοποιόν.

— Καταχωροῦντες αὖθις τὰς ἀντιπαρατηρήσεις τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ι. Σκυλίσση, νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς ἤδη γραφείσας παρατηρήσεις μας, ὧν τὸ συμπέρασμα ἀναντιλέκτως ἦτο, ὅτι κατ'οὐσίαν συμφωνοῦμεν πρὸς τὸν κ. Σκυλίσσην ὡς πρὸς τὸ δημοσίᾳ καταγγελλόμενον ἀδίκημα. Τοιουτοτρόπως δὲν ἀντετάχθημεν πρὸς τὰς ἀρχικὰς τοῦ κ. Σκυλίσση ἰδέας, συνεπληρώσαμεν μόνον αὐτὰς ζητήσαντες τὴν ἔρευναν τῆς πολιτείας ἐπὶ τόσον σοβαροῦ ἀντικειμένου.

—Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη προχθὲς ὁ ἐκ Κρήτης **Μιχαὴλ Μέγιας**. Μετασχὼν ὁ μακαρίτης εἰς τοὺς πλείστους ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος του ἀγῶνας διεκρίθη διὰ τὸν ἡρωϊκὸν πατριωτισμόν του, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτιμᾶτο προσηκόντως ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ. Τελευταῖον ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα ἀνεδείχθη διὰ τῆς φιλεργίας καὶ τῆς τιμιότητός του ἀγαθὸς πολίτης παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος διὰ τὰς ἀρετὰς αἵτινες τὸν ἐκόσμουν· ἦτο εἰλικρινέστατος ἄνθρωπος, εὐθέος καὶ ἀκριβῶς γλυκυτάτου χαρακτῆρος, ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. Οὕτω δὲ τὸν βίον διελθὼν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκῶν καταλείπει μνήμην ἀγαθὴν καὶ υἱὸν ἐπαξίως δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ χρηστοῦ πολίτου.

— Προχθὲς ἐγράψαμεν περὶ τῶν ἡμιόνων τοῦ μεταγωγικοῦ οὐλαμοῦ χωρὶς βεβαίως νὰ ἐννοοῦμεν ὅτι καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἐξαίρεσις. Τοιουτοτρόπως εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ἐν τῷ 20 τάγματι οὐδεμία ἡμίονος ἀπέθανε.

— Τελευταίως ἀνέγνωμεν ἐν ταῖς Βυζαντιναῖς συναδέλφοις προκήρυξιν τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένης ἀξιολόγου «Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης» δι' ἧς ἀνηγγέλετο εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ τὸ δημόσιον ὅτι ἀπὸ τῆς 4ης ἐνεστῶτος μηνὸς ἀναλαμβάνουσι τὴν ἔκδοσιν τῆς «Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης» οἱ λόγιοι νέοι καὶ καλοὶ φίλοι κ. κ. Κωνσταντῖνος Ξανθόπουλος καὶ Γεώργιος Ξανθόπουλος. Ἀμφότεροι γνωστοὶ ὡς εἰδικῶς ἐπὶ τῶν θεατρικῶν ἀσχολούμενοι προορίζονται νὰ καταστήσωσι τὴν «Θεατρικὴν Βιβλιοθήκην» περιοδικὸν ἀντάξιον τῶν ἐντελεστέρων εὐρωπαϊκῶν. Καὶ ὁ κ. Γεώργιος Ξανθόπουλος καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος θέλουσι καταβάλει πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις ἵνα ὄχι μόνον οἱ ἀναγνῶσται τέρπωνται ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δραματολόγιον καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐν γένει παρέχηται ἐν γένει μεγάλη ὠφέλεια διὰ καταλλήλων μεταφράσεων ἐγκρίτων δραματικῶν ἔργων. Ἡμεῖς τελευταίως ἀνέγνωμεν μετάφρασιν τῶν Λῃστῶν τοῦ Σχίλλερ ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ξανθοπούλου· καὶ ἡ μετάφρασις καὶ αἱ σημειώσεις δὲν δύνανται ἢ νὰ προκαλέσωσι τὰ ἔνθερμα συγχαρητήρια πρὸς τὸν λόγιον φίλον. Ὁ κ. Ξανθόπουλος μετέφρασε τὸ ἔργον διὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν ἀλλὰ δὲν ἠκολούθησε καθ' ὁλοκληρίαν τὸν Γάλλον μεταφραστὴν μὲ τὰς πολλὰς ἀφαιρέσεις αἵτινες κατήντησαν τὸ ἔργον τοῦ Σχίλλερ ἀγνώριστον ἀλλὰ διέγραψε μέσην τινὰ ὁδὸν ἥτις καθιστᾷ τὴν Ἑλληνικὴν τῶν Λῃστῶν μετάφρασιν τὴν καλλιτέραν διὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν. Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας αὐτῷ εὐχόμεθα ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου δι' ἧς οὐσιωδῶς θέλει πλουτισθῇ τὸ Ἑλληνικὸν δραματολόγιον.

— Ἡ ἀστυνομία Κων)πόλεως καταδιώκει τὰς ἑλληνικὰς εἰκόνας τὰς πραγματευομένας περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Τοιουτοτρόπως ὁ ἐξ Ὕδρας Νικόλαος Καράχος, ἔχων ἐν Γαλατᾷ οἰνοπωλεῖον καὶ ἐν αὐτῷ τοιαύτας πατριωτικὰς εἰκόνας, ἠπειλήθη ὅτι θέλει φυλακισθῇ, ἐὰν δὲν ἀφαιρέσῃ τὰς ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ του εἰκόνας, ἀλλ' ὁ καλὸς καὶ ἔνθερμος πατριώτης προὐτίμησε μᾶλλον νὰ κλείσῃ τὸ κατάστημά του ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ἐνθυμιζούσας ἔνδοξα τῆς πατρίδος του γεγονότα εἰκόνας.

— Ὁ πρίγκηψ Φιδερῖκος Κάρολος τῆς Πρωσσίας, ὁ περίφημος ἐρυθρὸς πρίγκηψ τοῦ γαλλο-γερμανικοῦ πολέμου, εὑρίσκεται νῦν ἐν Παρισίοις, ξενιζόμενος ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος **Hohenlohe** ἐν τῇ γερμανικῇ πρεσβείᾳ.

— Ἔν τισιν εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν ἀναφέρεται, ὅτι ὁ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη διατελέσας ἐνταῦθα πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στρατηγὸς **Meredith Bead**, ἔλαβε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Ἀποροῦμεν πῶς δύναται τοῦτο νὰ ἦναι ἀληθές, ἀφοῦ οἱ ἀμερικανικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς πολίτας τῆς μεγάλης ἐκείνης δημοκρατίας νὰ φέρωσι παράσημα. Ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι τὸ ἄριστον παράσημον, ὅπερ αὕτη χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ξένους, καὶ τοῦτο ὁ διακεκριμένος στρατηγὸς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη κέκτηται.

— Ἡ ἰδέα περὶ κατασκευῆς νέου τινὸς σιδηροδρόμου μεταξὺ Παρισίων καὶ Μαδρίτης, ὅστις ἤθελεν ἐπαισθητῶς βραχύνει τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων πρωτευουσῶν ἀπόστασιν, ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ κοινοῦ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χώραις. Ἀλλ'ὡς φαίνεται, παρενεβλήθη πρόσκομμά τι ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν, ἐὰν κρίνῃ τις ἐξ ἐπιστολῆς ἀπευθυνθείσης ὑπὸ τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ πρὸς τὸν βουλευτὴν **Alicot**. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ ὑπουργὸς λέγει, ὅτι οὐδὲν δύναται ν'ἀποφασισθῇ πρὶν ἢ αἱ στρατιωτικαὶ τῆς Γαλλίας ἀρχαὶ μελετήσωσι λεπτομερῶς τὸ σχέδιον, καθ' ὅσον τὸ περὶ ἀμύνης τῆς χώρας ζήτημα ὀφείλει νὰ προηγηθῇ παντὸς ἄλλου. Ἐλπίζεται, ὅτι ἡ τελικὴ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐτυμηγορία ἔσται εὐάρεστος. Ἄξιον περιεργείας εἶναι, ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προβαλλόμεναι ἐνστάσεις κατὰ τοῦ μελετωμένου σιδηροδρόμου συμπίπτουσιν οὕτω ἀκριβῶς πρὸς τὰς ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ **Wolseley** ἀντιταχθείσας ἐνστάσεις κατὰ τοῦ ἄλλου σχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς σύριγγος μελλούσης νὰ συνδέσῃ τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τῆς Γαλλίας.

—Ἡ περιώνυμος ἠθοποιὸς **Sarah Bernhardt** ὁσημέραι καθίσταται δημοτικωτέρα ἐν Βιέννῃ ἔνθα πρὸς τὸ παρὸν εὑρίσκεται. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης εἶναι πλήρεις λεπτομερῶν περιγραφῶν περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς. Πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως πᾶσαι αἱ θέσεις τοῦ θεάτρου εἶναι κατειλημμέναι, καὶ αἱ τῆς εἰσόδου τιμαὶ ἀνεβιβάσθησαν εἰς μυθώδη ποσά. Θεωρεῖόν τι εἶχε μισθωθῇ διὰ τὴν παράστασιν τῆς «**Adrienne Lecouvreur**» πρὸς 280 φιορ. Ἡ **Bernhardt** θέλει μετὰ ταῦτα μεταβῇ εἰς Πέσταν, ἔνθα θέλει δώσει σειράν τινα παραστάσεων ἀντὶ 400 λιρ. ἀγγλ. δι' ἑκάστην παράστασιν. Τῇ 7ῃ Νοεμβρίου ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ **Ring** ἔκθεσις τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς **Bernhardt**, ἥτις εἶναι οὐ μόνον μεγάλη ἠθοποιός, ἀλλὰ καὶ διακεκριμένη καλλιτέχνης καὶ συγγραφεύς. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐπεσκέψατο πᾶσα τῆς Βιέννης ἡ ἀριστοκρατία.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἐκ Μονάχου ἀνταποκρίσεως:

«Τὴν τάσιν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, ὅπως ὑποστηρίξῃ νέον, δυνατὸν εἰπεῖν, ἐπιστήμης, σκοπὸν ἔχουσαν, ἵνα δώσῃ κανόνας περὶ τοῦ πῶς χρὴ διαιτᾶσθαι, ὅπως ὑγειῶς τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἔχωμεν, τὴν λεγομένην ὑγιεινήν, ἀποδεικνῦσιν ἡμῖν αἱ ὁσημέραι αὐτῆς πρόοδοι, τὰ μεγάλα ἔργα, ἅτινα ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑκάστην μονονοὺ τελοῦνται, τὰ συχνάκις συνερχόμενα συνέδρια ἀνδρῶν, εἰς τὴν ζήτησιν ταύτην καταγινομένων, καὶ ὁ ὁσημέραι αὐξάνων ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὑφηλίου· ἀνδρῶν τοιούτων οὐ στερεῖται ὅλως καὶ ἡ Ἰταλία, ἡ ἄλλως κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους ὀλίγον βεβαίως καθυστεροῦσα· ἐν τοῖς Ἰταλοῖς τούτοις ὑγειολόγοις πρωτίστην βεβαίως κατέχει θέσιν ὁ πολὺς τῆς Φλωρεντίας διδάσκαλος Παῦλος Μαντεγάζας (**Paolo Mantegazza**), ὁ διὰ τῶν ἀπείρων καὶ ἀξιολόγων αὐτοῦ συγγραφῶν οὐ μόνον τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον φωτίσας κόσμον. Ἐκ τῆς «Ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας» (**Igiene del lavoro**) ἀποσπῶ τὸν δεκάλογον τῆς ἐργασίας (**decalogo del lavoro**).

Τῷ ὄντι, παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσι περὶ ἐργασίας, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δύο ὀλέθρια συστήματα, ἤ, δῆλα δή, δὲν ἐργαζόμεθα, ἢ ἐργαζόμεθα ὑπερμέτρως καί, εἰ καὶ εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν εἰπόντων τὸ «Μηδὲν ἄγαν» καὶ τὸ «Πᾶν μέτρον ἄριστον», παρορῶμεν τὰς τούτων συμβουλάς, ἐνῷ πράγματι ἡ ἐργασία πρέπει νὰ γίνηται μεμετρημένη καὶ κεκανονισμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑγιεινῆς, τούτου ἕνεκα καὶ ἐσχάτως ἐν Ἑλβετίᾳ διεθνὲς συνῆλθε συνέδριον, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ νομοθεσίας ὅλων τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν, ἀφορώσης τὴν ἡλικίαν, ἣν ὀφείλουσιν, ἵνα ἔχωσιν οἱ ἐργάται, εἰσερχόμενοι εἰς ἐργοστάσιον, τὸν χρόνον τῆς ἐν αὐτῷ ἐργασίας καὶ τὸν τρόπον. Ὑπάρχει ἀλήθεια ἀποδεδειγμένη, ὅτι ἡ τακτικὴ ἐργασία φέρει μεῖζον καὶ βέλτιον ἀποτέλεσμα τῆς ἀτάκτου. Ἡ ὑπέρμετρος ἐργασία ἐξουθενεῖ τὸ σῶμα, ἀμβλύνει τὸν νοῦν καὶ ἀποκαθιστᾷ τὸν δι' αὐτῆς ἐπιβαρυνόμενον προώρως ἀνίκανον εἰς οἱονδήποτε ἔργον· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀεργία ἢ ὑπερβολικῶς ὀλίγη ἐργασία, ἐκτὸς ὅτι μικρὸν ἢ οὐδὲν φέρει τὸ ὄφελος, στερεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιτηδειότητος περὶ τὸ ἐργάζεσθαι, ἀμβλύνει ἐπίσης τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ ἀποκα-